

การวางแผนการจัดการเชิงกลยุทธ์โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีเพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพ ในการพัฒนาจากภาครัฐสู่ธุรกิจ

Laying the Strategic Management Sheet by Applying Theory to Enhance the Efficiency of Government-to-Business Development

บุศกร ลิ้มภักดีประดิษฐ์¹

Bussagorn Limpukdeepradit

บทคัดย่อ (Abstract)

บทความนี้กล่าวถึงประโยชน์ของทฤษฎีการจัดการเชิงกลยุทธ์ที่แตกต่างกันที่เป็นประโยชน์ต่อการวางแผนองค์กรธุรกิจประเภทต่างๆ เป็นรูปแบบทฤษฎีแนวคิดการจัดการสมัยใหม่ ที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินงาน ได้แก่ แบบแผน การวางตำแหน่งเชิงกลยุทธ์ ในมิติเชิงงานองค์กร บทความเรื่องนี้ ผู้เขียน ให้ความสำคัญถึงความเป็นไปได้ ในการใช้ทฤษฎีเหล่านี้ แตกต่างกันไปตามประเภทขององค์กรที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ สิ่งที่ยากจะเสนอเพิ่มเติมเพื่อเพิ่ม หรือการยกระดับศักยภาพในการบริหารงาน การจัดทำงบประมาณตามผลงาน เพิ่มศักยภาพให้เหนือกว่าองค์กรคู่แข่ง เพื่อเป็นผลลัพธ์เชิงประจักษ์อันเป็นประโยชน์ต่อ ธุรกิจ องค์กร ในประเทศ ไทย อันเป็นแนวทางการจัดการเชิงกลยุทธ์เหล่านี้ เพื่อให้เกิดความก้าวหน้าในอนาคต

คำสำคัญ (Keywords): การจัดการ; กลยุทธ์; ภาครัฐ; เอกชน

Abstract

This article discusses the benefits of different strategic management theories for the planning of different types of business organizations. It is a modern management concept theory model. that can be used in operations, such as plate layouts, strategic positioning in the corporate dimension In this article, the author emphasizes the possibility. The use of these theories varies according to the type of organization that can be applied. What would you like to offer in order to increase or enhance management potential? Performance-based budgeting To increase the

Received: 2021-06-30 Revised: 2021-10-12 Accepted: 2021-10-14

¹ สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน คณะอุตสาหกรรมบริการ มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต
Logistics and Supply Chain Management, College of Hospitality Industry Management, Rattana
Bundit University. Corresponding Author e-mail: tosaporn.mah@kbu.ac.th

potential to be better than competitor organizations To be an empirical result that benefits businesses and organizations in Thailand as a way of these strategic management. for future progress

Keywords: Management; Strategy; Public Sector; Private Sector

บทนำ (Introduction)

ประเทศไทยมีเปลี่ยนแปลงอย่างยั่งยืนในรอบ 10 ปีที่ผ่านมา (Krueathep, 2004) ทั้งในส่วนที่ภาครัฐของประเทศให้การสนับสนุนช่วยเหลือผู้ประกอบการ ภาคการส่งออก ถึงการนำเข้าธุรกิจ ที่เป็นผู้ประกอบการ (ธีรินทร์ เกตุวิจิต และคณะ (2561) ในขณะที่ประเทศต่างๆ เช่น กรีซ ประเทศเพื่อนบ้าน มีแนวทางการปฏิรูปที่แตกต่างกันออกไป การปฏิรูปองค์กรการจัดการกลยุทธ์ที่ทันสมัย มีอิทธิพลอย่างมากในการดำเนินนโยบายทางธุรกิจเพื่อความอยู่รอด (Tongzon, & Cheong, 2014) นับตั้งแต่ การแพร่ระบาดของ ไวรัสโควิด 19 นำเสนอมุมมองทางเศรษฐกิจใหม่ เป็นเรื่องที่ยากลำบากในการดำเนินนโยบาย การใช้ทฤษฎีใหม่ ปกติใหม่ การจัดการแบบใหม่ แม้ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญของผลกระทบของภาวะการระบาดของโรค การทำงานที่บ้าน (Beh, & Lin, 2021)

จากที่มีการศึกษาเรื่องราวและสถานการณ์นับตั้งแต่ปี 2563-2564 ความเป็นปกติใหม่ถือเป็นเรื่องที่ธรรมชาติของมนุษย์ที่ได้เปลี่ยนไปจากเดิม (Mahamud, Et al, 2021) แต่โดยทั่วไปถือว่าการเปลี่ยนแปลงที่นักวิชาการ นักธุรกิจต่างใส่ใจให้ความสำคัญกับวิธีการแบบใหม่ในทฤษฎีของการจัดการกลยุทธ์ที่ว่าใช้จำนวนคนให้น้อยลง ทั้งในภาคองค์กรธุรกิจ (Pekuri, Pekuri, Haapasalo, 2014) ที่รัฐให้การช่วยเหลืออย่างเป็นรูปธรรมมากที่สุด ด้วยความเป็นปกติใหม่ องค์กรธุรกิจจะเพิ่มหรือลดความซับซ้อน กระบวนการตัดสินใจที่เปิดออกมากขึ้น การลดคน ลดค่าใช้จ่าย (Mahamud Et al, 2021) อย่างไรก็ตาม วรรณกรรมที่ได้ศึกษาจาก งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และ เอกสารตำราสมัยใหม่ที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ โดยที่องค์กรธุรกิจในเวลานี้โดยส่วนใหญ่แล้ว มิได้ต้องการสร้างความโดดเด่น นัยยะหมายถึง ช่วยเหลือกันไปพร้อมๆ กันเพื่อความอยู่รอดทำให้โลกเปลี่ยนแปลงนวัตกรรมการจัดการแบบใหม่ก็เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง

นอกจากองค์กรธุรกิจภาคเอกชนโควิด 19 ยังส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงในระดับมหภาคที่สำคัญ การบูรณาการระบบงบประมาณแผ่นดินให้เปลี่ยนไปจากเดิมการมุ่งเน้นให้บริการที่มีขนาดเล็ก (Chamnina, 2020) และการจัดการให้มากขึ้นการให้เงินสนับสนุน ภาคประชาชน ส่งผลให้เกิดรายได้และสามารถนำร่องการเรียกเก็บภาษี การใช้ระบบ ดิจิทัลเข้ามาในส่วนของแพลตฟอร์ม (Mahamud, Tanphan., & Suksaskawin, 2018) เป้าหมายมิใช่ความสะดวกสบายแต่เป็นการสร้างองค์กรรัฐให้เป็นที่พอใจและการทำงานที่เป็นอิสระกับภาคประชาชน งบประมาณถึงมือประชาชน กรณีการให้ความสำคัญของภาครัฐและการให้บริการถึงการฉีควัคซีน (Suwannaphuma, 2020) การจัดการหน่วยงานที่กระจายการบริการให้มีความที่เล็กครอบคลุมทุกอย่างมากขึ้นการเรียงลำดับปริมาณวัคซีนที่เป็นการนำเข้า ที่ส่งผลให้ความผาสุกของประชาชนและ

ความมั่นใจมากขึ้น (Calnan, & Douglass, 2020) นอกจากนี้องค์กรภาคเอกชนมีการยื่นข้อเสนอในการฉีดยาวัคซีน เพื่อสร้างศักยภาพในระยะต่อไปของธุรกิจและสร้างความเชื่อมั่นให้กับลูกค้า สิ่งเหล่านี้เป็นเหมือนกลไกภาครัฐที่คอยขับเคลื่อนเป็นแกนหลักให้กับ ถือเป็นนโยบายสาธารณะที่เชื่อมโยงและสร้างกลยุทธ์เสริมเสริมให้บริษัทบริหารจัดการและความยั่งยืนในภาวะวิกฤติ ที่เป็นความอยู่รอด (Isere, Fatiregun, Olubosede, et al. 2019)

เป้าหมายหลักของผู้เขียน คือการพิจารณาว่ารูปแบบการจัดการเชิงกลยุทธ์บางรูปแบบสามารถใช้ในองค์กรสาธารณะประเภทต่างๆ ได้หรือไม่และเพราะเหตุใด ดังนั้นก่อนอื่น เราจะพิจารณาเงื่อนไขภายใต้รูปแบบการจัดการเชิงกลยุทธ์ทั่วไปที่นำไปประยุกต์ใช้กับองค์กรสาธารณะบางประเภทได้โดยเฉพาะ โดยเฉพาะประเภทที่มุ่งเน้น ภาคเอกชน การช่วยเหลือของภาครัฐในสถานการณ์ปัจจุบัน ประเด็นหลักของผู้เขียนคือ ความเป็นอิสระในการบริหาร งบประมาณตามประสิทธิภาพและ เงื่อนไขที่สามารถสร้างความสอดคล้องกันได้ จากนั้นการเปิดกว้างต่อรูปแบบทั่วไป

สิ่งที่เราสามารถจะประยุกต์ใช้ทฤษฎีในการบริหารธุรกิจโดยสามารถสร้างอิทธิพลในการทำงานและการอยู่ร่วมกันในสังคมธุรกิจและการได้รับการช่วยเหลือจากภาครัฐได้ เช่นการวางตำแหน่งเชิงกลยุทธ์ และการเลือกกลยุทธ์ที่อยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสม เพื่อเสริมสร้างให้เกิดความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และสร้างมุมมองใหม่ของงานทรัพยากรมนุษย์ เพราะถือว่าบางสิ่งที่จะพัฒนาได้นั้น ต้องมาจากคุณค่าและหาประโยชน์ที่มาจากทรัพยากรในองค์กรเป็นหลัก แม้ว่าทฤษฎีที่หยิบยกมาใช้กันนั้นมีย่างแพร่หลายในองค์กรธุรกิจแต่ สถานะการณระหว่างสถานะช่องว่างจากรัฐสู่เอกชนนั้น การให้ความสนใจที่เพิ่มเติมมากขึ้นและสร้างความสอดคล้องให้เกิดขึ้นมากกว่าเดิม (Hall, & Hitch, 1939) เพราะการทบทวน วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องการว่างกลยุทธ์ของภาครัฐสู่การบริการสาธารณะให้กับองค์กรธุรกิจเอกชน ในแง่มุมมองของการจัดการเชิงกลยุทธ์ กรณีการจัดการประเภทคลาสสิก

ตามทัศนะบางส่วนงานวิจัยของ มีความเป็นไปได้ที่จะนำทฤษฎีเหล่านี้ไปใช้ได้ในการบริหารจากภาครัฐ จากกรณีศึกษาประเทศที่มีประสบการณ์ในการปฏิรูประบบบริการ จากประเทศที่พัฒนาแล้ว และกำลังพัฒนาอย่างกรณีในอาเซียน เช่น สิงคโปร์ มาเลเซีย หากเราดูกรณีศึกษาที่เป็นประเด็นกว้างขึ้นนั้น สามารถหาข้อสรุปได้ในบางกรณีจากอนาคตเป็นสิ่งที่เราสามารถเข้าใจและทำให้เติบโต (Hughes, 1998) **การรับกลยุทธ์ภาคสาธารณะสู่องค์กรธุรกิจในการปกครองตนเอง**

มิติแรกคือระดับความเป็นอิสระในการบริหารขององค์กร (จิตาภา เร่งมีศรีสุข, 2556) ความแตกต่างแบบดั้งเดิมที่มักถูกตั้งออกมาคือระหว่างความเป็นอิสระที่เป็นในตัวตนขององค์กรนั้นๆ เพราะในกลุ่มประเทศทุนนิยมเอกชนได้รับสิทธิอย่างเต็มที่ (ชัยรินทร์ ไชยวัฒน์วี, 2560) บทเรียนประสบการณ์จากการบริหารในอดีตองค์กรมีเสรีภาพในการจัดการ แต่หากเป็นองค์กรธุรกิจมักอยู่ในสถานการณ์การแข่งขัน ในที่นี้ผู้เขียนมุ่งเน้นที่ความเป็นอิสระในการบริหารซึ่งกำหนดขอบเขตสำหรับการดำเนินการเชิงกลยุทธ์ เพราะส่วนงานการจัดการเชิงกลยุทธ์ของภาคเอกชนแล้ว ความเป็นอิสระไม่ได้ถูกมองว่าเป็นปัญหาใหญ่ อาจเป็นเพราะคาดว่าบริษัทต่างๆ จะมีอิสระในการ

ดำเนินการ อย่างไรก็ตาม องค์การสาธารณะอาจถูกจำกัดโดยอาณัติขององค์กรตั้งเปรียบได้กับความแตกต่างทางด้านต้นทุน (Armstrong, & Overton, 1977)

การเป็นผู้กำหนดระดับความเป็นอิสระขององค์กร ซึ่งเดิมเน้นว่าเป็นข้อจำกัดในกลยุทธ์ในการจัดการสาธารณะแต่ในหลายประเทศ การขยายขอบเขตของการปกครองตนเองสำหรับองค์การสาธารณะเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย และการเพิ่มขีดความสามารถสูงสุดในการปกครองตนเองอาจเป็นวัตถุประสงค์ในการบริหารจัดการด้วยเช่นกัน นโยบายหลักของประการหนึ่งคือการสร้างหน่วยงานบริหารแบบกึ่งอิสระ โดยสมมติว่าหน่วยงานเหล่านี้ทำงานได้ดีกว่าในขอบเขตการดำเนินงานมากกว่าองค์การสาธารณะแบบดั้งเดิมที่มีการจำกัดอย่างสูง

ประเด็นสำรวจที่ส่งการวางแผนกลยุทธ์ จากงานวิจัย

เทพศักดิ์ บุญยรัตพันธุ์ (2017) ได้กล่าวว่า วิสัยทัศน์และกลยุทธ์ขององค์กร ด้วยการให้ความสำคัญต่อการบริหารจัดการใน 4 มิติให้เกิดความสมดุลคือ การเงิน ลูกค้า กระบวนการภายใน และการเรียนรู้และการเติบโต แต่หากเกิดการเปรียบเทียบทางความคิด งานวิจัยของ ชูติมา ยิ่งสุขวัฒนา (2012) องค์กรต่างๆทั้งภาครัฐและเอกชนใช้กลยุทธ์การจัดการความรู้เพื่อการปรับตัวไปสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ สุภัทร ชูประดิษฐ์ และ คณะ กล่าววว่า (2019) กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากนโยบายสู่การปฏิบัติพบว่าภารกิจในการจัดบริการสาธารณะที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับการถ่ายโอนจากรัฐในส่วนกลางใน 4 มิติบริการสาธารณะ ได้แก่ 1) ด้านการจัดบริการสาธารณะที่เกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐาน 2) ด้านการบริหารจัดการแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร และด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต 3) ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และรักษาความสงบ และ 4) ด้านการลงทุน ทรัพยากร สิ่งแวดล้อม และศิลปวัฒนธรรม ฉะนั้นแล้วสิ่งที่เป็นการกำหนดจากภาครัฐ กลยุทธ์ีการจัดการสาธารณะ ทว่าในหลายประเทศ นักการเมือง ผู้แทน นักปกครองการขยายนโยบายของเขตเพื่ออำนาจการปกครอง เพื่อเป็นขีดความสามารถสูงสุดเพราะถือว่าอำนาจประสงค์ของการบริหารจัดการ ที่เป็นนโยบายหลัก ประการแรกคือการสร้างหน่วยงานกึ่งอิสระที่สามารถเข้าร่วมกับภาคเอกชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ระดับของงบประมาณตามผลงาน

1. สองประเภทที่ใช้กันอย่างแพร่หลายขององค์การสาธารณะการแยกแยะระหว่างประเภทขององค์การสาธารณะโดยใช้เกณฑ์สองประการ: ผลลัพธ์จะสังเกตได้เป็นอย่างไรแยกแยะระหว่างองค์การสาธารณะตามงบประมาณขององค์กร

2. ประเภทสองจะมุ่งเน้นไปที่แง่มุมพื้นฐานของการจัดทำงบประมาณหน่วยงานสาธารณะ: วิธีคิดของ ได้กล่าวว่า มุ่งเน้นไปที่ผลลัพธ์ซึ่งเป็นกรอบการทำงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ (มานพ ชลพานิชกุล (2563) และจัดหมวดหมู่ขององค์การสาธารณะตามวิธีการสังเกตประสิทธิภาพของพวกเขา

3. มุ่งเน้นไปที่งบประมาณสาธารณะเป็นพื้นฐานสำหรับสิ่งที่ยังคงธุรกิจสามารถได้รับประโยชน์ (นิศาชล ฉัตรทอง (2561) ได้การจัดหมวดหมู่ของบทความนี้รวมตัวแปรทั้งสาม นี้และเน้นที่ระดับของงบประมาณตามประสิทธิภาพ แม้ว่าการวัดประสิทธิภาพจะถูกนำมาใช้เพื่อวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน แต่จุดเน้นที่นี่คือเทคนิคการวัดประสิทธิภาพซึ่งทำให้งบประมาณตามผลงาน

สภาวะการแข่งขันในองค์กรธุรกิจประโยชน์ที่ได้จาก นโยบายสาธารณะ การจัดประเภทที่มีอิทธิพลของ Perry และ Rainey (1988) ประกอบด้วยสามเกณฑ์:

1. ความเป็นเจ้าของ การควบคุมทางสังคม (polyarchy/market) การจำแนกประเภทนี้มีความชัดเจน แต่จุดสนใจหลักอยู่ที่พื้นที่ในช่วงเปลี่ยนผ่านระหว่างองค์กรภาครัฐและบริษัทเอกชน ตามทัศนะของ ญาณัญญา ศิริภักธธาดา (2015) ได้กล่าวว่า ความรับผิดชอบต่อสังคม(CSR)ตามแนวคิดองค์กรสุขภาวะของ SMEs ไทยในมิติความร่วมมือภาครัฐร่วมเอกชน

2. การจัดการสาธารณะได้ศึกษาองค์กรที่เป็นลูกผสมระหว่างภาครัฐและเอกชน เนื่องจากองค์กรต่างๆ ที่ยังคงถูกต้องตามกฎหมายในภาครัฐสามารถเพิ่มกระแสรายได้ของภาครัฐและเอกชน องค์กรเหล่านี้อาจกลายเป็นเหมือนลูกผสมมากขึ้นและดำเนินการในสถานะที่เหมือนตลาดมากขึ้น มิติสุดท้ายในความต่อเนื่องของเราคือระดับของการแข่งขัน

3. การควบคุมเป็นหลักทางการเมืองหรือดำเนินการผ่านเงื่อนไขที่เหมือนหลังจากการแปรรูปหรือปฏิรูป กระแสรายได้ของภาคเอกชนที่เพิ่มขึ้นผลลัพธ์ที่เรียกว่า "แข็งแกร่ง" ความต่อเนื่องนี้แสดงให้เห็นเงื่อนไขที่เหมือนตลาดที่แตกต่างกัน เช่น ระดับการแข่งขันที่ยังคงสาธารณะเผชิญอยู่ ตัวบ่งชี้หนึ่งของการแข่งขันแบบตลาดคือภัยคุกคามต่อความอยู่รอดขององค์กร เนื่องจากการแข่งขันสูง องค์กรสาธารณะที่ล้มเหลวอาจประสบกับความล้มเหลวของตลาดและถึงกับต้องปิดตัวลง เราพัฒนาประเด็นนี้ต่อไปด้านล่าง (Perry and Rainey, 1988)

ระดับสถานะขององค์กรธุรกิจได้รับผลจากภาครัฐ

การจัดประเภทที่มีอิทธิพลของ Perry และ Rainey (1988) ประกอบด้วยสามเกณฑ์: ความเป็นเจ้าของ (สาธารณะ/ส่วนตัว), เงินทุน (สาธารณะ/ส่วนตัว) และการควบคุมทางสังคม (polyarchy/market) การจำแนกประเภทนี้มีความชัดเจน แต่จุดสนใจหลักอยู่ที่พื้นที่ในช่วงเปลี่ยนผ่านระหว่างองค์กรภาครัฐและบริษัทเอกชน งานล่าสุดเกี่ยวกับการจัดการสาธารณะได้ศึกษาองค์กรที่เป็นลูกผสมระหว่างภาครัฐและเอกชน

คำถามคือการดำเนินการผ่านเงื่อนไขที่เหมือนการแปรรูป กระแสรายได้ของภาคเอกชนที่เพิ่มขึ้น จากเดิมเป็นองค์กรที่ "แข็งแกร่ง" ความต่อเนื่องนี้แสดงให้เห็นเงื่อนไขที่เหมือนตลาดที่แตกต่างกัน เช่น ระดับการแข่งขันที่ยังคงสาธารณะเผชิญอยู่ ที่ถือเป็นตัวบ่งชี้หนึ่งเนื่องจากการแข่งขันของภาคธุรกิจเอกชนที่สูงขึ้น

ความเป็นไปได้สำหรับการประยุกต์ใช้แบบจำลองของกับนโยบายของภาครัฐ

ความเป็นอิสระ เงื่อนไขในเขตพื้นที่ และการจัดหางบประมาณตามผลงานระดับความเป็นอิสระควรอยู่ในระดับที่พอเหมาะเนื่องจากข้อโต้แย้งพื้นฐานประการหนึ่งคือองค์กรต่างๆ กลยุทธ์หรืออุตสาหกรรมของตนได้ สภาวะที่เหมือนตลาดควรอยู่ในระดับสูงเนื่องจากเป้าหมายคือการบรรลุความได้เปรียบในการแข่งขัน สิ่งนี้บ่งชี้ว่าแบบจำลองการวางตำแหน่งเชิงกลยุทธ์มีเงื่อนไขเหมือนตลาด แม้จะมีลักษณะที่ไม่สมบูรณ์ก็ตาม สุดท้าย เป้าหมายของการวางตำแหน่งเชิงกลยุทธ์คือการทำงานได้ดีกว่าคู่แข่ง (เพื่อให้ได้กำไรมากขึ้น) และสิ่งนี้ถือว่าเงินทุนงบประมาณควรเป็นไปตามประสิทธิภาพ ในส่วนต่อไปนี้จะให้ตัวอย่างเชิงประจักษ์สองตัวอย่าง L. Donaldson (2001)

ตัวอย่างเชิงประจักษ์ของการวางตำแหน่งเชิงกลยุทธ์

อนันต์ โพธิกุล (2557) ได้กล่าวว่า การบริหารจัดการคุณภาพในภาครัฐ ผู้บริหารและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรจะทำให้มีความสำคัญในประเด็น ต่อไปนี้ คือ 1) วิธีการหาคนดีเข้ารับราชการและวิธีการรักษาคนดีเอาไว้ 2) วิธีการให้รางวัลและรักษา คนดีให้อยู่ในองค์กร 3)

Roger Tregear and Teri Jenkins 2007 ได้ให้ทัศนะว่า มีความสนใจเพิ่มขึ้นในการจัดการตามกระบวนการ การจัดการกระบวนการทางธุรกิจ ได้รับการยอมรับว่าเป็นปรัชญาและแนวปฏิบัติในการจัดการแบบองค์รวมที่มีประสิทธิภาพที่สูงของวรรณกรรมการจัดการกระบวนการมุ่งเน้นไปที่องค์กรภาคเอกชนที่มีโดยธรรมชาติ สมมติฐานเกี่ยวกับผลกำไร การส่งมอบที่เป็นรูปธรรม และกลุ่มลูกค้าที่กำหนดไว้อย่างดี เพราะรายละเอียดที่ว่าด้วยระหว่างภาครัฐและเอกชน ได้แก่ ภาครัฐ ดอกเบี้ย ความรับผิดชอบ ความอ่อนไหวทางการเมือง ระบบนิเวศทั้งรัฐบาล วัฏจักรงบประมาณ ความซับซ้อน การแลกเปลี่ยนข้อมูล การควบคุมสังคม กลไกของการเปลี่ยนแปลงของรัฐบาล และ วัฒนธรรม. นอกจากนี้ยังพิจารณาผ่านการวิเคราะห์สนามพลังว่าความแตกต่างเหล่านี้มีอิทธิพลต่อการจัดตั้งและบำรุงรักษา [บทความนี้ถูกเขียนขึ้นเพื่อและนำเสนอในการประชุม BPM 2007 ซึ่งจัดขึ้นในการจัดการกระบวนการทางธุรกิจ

จากการร้อยเรียงวรรณกรรม ผู้เขียนขอให้ทัศนะอีกว่า ย้อนกลับไปในรอบหลายสิบปี ยังต้องการระดับความเป็นอิสระสำหรับองค์กรภาครัฐ อย่างไรก็ตาม อาจจำเป็นต้องใช้งบประมาณตามผลงานเพื่อสนับสนุนการรัฐเพื่อป้องกันความสำเร็จในการสร้างมูลค่าและประสิทธิภาพให้ชัดเจนยิ่งขึ้น สุดท้าย ระดับของเงื่อนไขที่เหมือนกับตลาดที่ต้องการนั้นขึ้นอยู่กับว่าแง่มุมใดของการสร้างมูลค่าและประสิทธิภาพ ไม่จำเป็นต้องแสดงออกให้เอกชนรับรู้เพราะเพียงพอแล้วที่รัฐจะดำเนินให้เป็นรูปธรรมแต่ถ้าเน้นที่ความได้เปรียบในการแข่งขันสำหรับองค์กรธุรกิจ และการแยกทรัพยากรออกจากกัน สภาพที่เป็นข้อกำหนดเบื้องต้นพื้นฐาน ในส่วนต่อไปนี้จะเจาะตัวอย่างสองตัวอย่างที่เป็นไปได้ของการให้ทัศนะ องค์กรภาครัฐในปัจจุบันจำนวนมากที่ต้องปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์และความต้องการใหม่อย่างรวดเร็วในขณะที่ต้องผ่านการเปลี่ยนแปลงที่คาดเดาไม่ได้ด้วยตัวมันเอง

กลยุทธ์อาจมีประโยชน์ โดยเน้นที่ด้านภายในของกลยุทธ์และประสิทธิภาพ ดังนั้นการมุ่งเน้นขององค์กรธุรกิจ ในการเป็นผู้เชี่ยวชาญที่ดีที่สุดโดยใช้นวัตกรรมที่แข็งแกร่งจึงสะท้อนแนวคิด

เกี่ยวกับทรัพยากรที่หายากและมีค่า นอกจากนี้ ความเกี่ยวข้องของ 'การจัดระเบียบ' ซึ่งมาจากส่วนความสามารถแบบเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับองค์กรที่เน้นความรู้ซึ่งจำเป็นต้องอยู่ในระดับแนวหน้าของการระดมความรู้ที่มีประสิทธิภาพ ในกรณีเหล่านี้ เราคาดหวังว่าทฤษฎีการจัดการเชิงกลยุทธ์ เช่น การวางตำแหน่งเชิงกลยุทธ์ อาจมีความเกี่ยวข้องมาก เนื่องจากองค์กรต้องพิจารณาจริงๆ ว่าจะอยู่ที่ใดในตลาดได้แข่งขันได้ และจะดึงดูดลูกค้าได้สิ่งนี้เน้นย้ำประเด็นสำคัญของเราที่ว่า การบังคับใช้การจัดการเชิงกลยุทธ์ในภาครัฐขึ้นอยู่กับทั้งประเภทขององค์กรและประเภทของทฤษฎีการจัดการเชิงกลยุทธ์

แนวทางการวิจัยในอนาคต

(แบบจำลองการวางตำแหน่งเชิงกลยุทธ์ของ Porter และ นักวิชาการในไทย) สามารถนำไปใช้อย่างได้ผล ในการศึกษาพฤติกรรมเชิงกลยุทธ์ขององค์กรที่มีศักยภาพจากองค์กรธุรกิจ ผู้เขียนได้ตรวจสอบกรณีตัวอย่างที่เป็นรูปธรรมสองกรณีของประเทศไทย และเพื่อนบ้านในอาเซียน โดยยกตัวอย่างจากภาคส่วนด้านองค์กรธุรกิจ เรายังโต้แย้งอีกว่าประโยชน์ของทฤษฎีการจัดการเชิงกลยุทธ์ทั่วไปเหล่านี้ขึ้นอยู่กับสามมิติหลัก กล่าวคือ ระดับที่สูงขึ้นของ (i) ความเป็นอิสระในการบริหาร (ii) งบประมาณตามผลงาน และ (iii) สภาพที่เหมือนตลาดที่พบในองค์กรบริการสาธารณะ ยังมีแนวโน้มว่าแบบจำลองการจัดการเชิงกลยุทธ์ทั่วไปจะสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้มากเท่านั้น ดังนั้นการอ้างสิทธิ์ในการเปลี่ยนผ่านไปสู่รูปแบบการจัดระเบียบหลัง ที่ชัดเจนยังคงมีการโต้แย้งกันอย่างมาก นอกจากนี้ ข้อโต้แย้งของเราไม่จำเป็นต้องจำกัดเฉพาะองค์กรที่มุ่งเน้น แม้ว่าจะอยู่ในเนื้อหาบทความนี้ เนื่องจากเราเสนอว่าการใช้ทฤษฎีการจัดการเชิงกลยุทธ์ที่แตกต่างกันนั้นขึ้นอยู่กับประเภทขององค์กรสาธารณะ และองค์กรบริการสาธารณะที่ไม่ใช่ ก็อาจเป็นไปได้เช่นกัน เปิดรับกลยุทธ์รูปแบบอื่น

วาระการวิจัยในอนาคต

จำเป็นต้องมีการศึกษาเชิงประจักษ์เพิ่มเติม (ทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ) โดยใช้ทฤษฎีการจัดการเชิงกลยุทธ์ที่หลากหลายมากขึ้น (มีการเปรียบเทียบอย่างมีประโยชน์ใน องค์กรสาธารณะซึ่งนอกเหนือไปจากการมุ่งเน้นเบื้องต้นในปัจจุบันแต่มีข้อจำกัด บน Porter และ ในประเทศไทย จำเป็นจะต้องมีการตรวจสอบผลกระทบที่เป็นไปได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งไม่ว่าจะสนับสนุนการพัฒนาแบบสหกรณ์ทางเลือกหรือรูปแบบกลยุทธ์บนเครือข่ายหรือไม่

นอกจากนี้ กรณีศึกษาขององค์กรบริการสาธารณะที่มีคะแนนสูงในมิติทั้งสามของเราจะเป็นที่สนใจ: องค์กรเหล่านี้มีพฤติกรรมเชิงกลยุทธ์อย่างไรในทางปฏิบัติ? กรณีศึกษาขององค์กรบริการสาธารณะ อย่างชัดเจนหรือแบบจำลองเชิงกลยุทธ์ของบางที่ในการดูแลสุขภาพ รูปแบบของการวางกลยุทธ์ดังกล่าวอาจแตกต่างกันไปตามเขตอำนาจ ขึ้นอยู่กับการยอมรับ หรือการปฏิรูปอื่นๆ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีมุมมองระหว่างองค์กรและการเปรียบเทียบอย่างชัดเจน นอกจากนี้ยังอาจนำไปสู่การพัฒนาการศึกษาที่สำคัญมากขึ้นเกี่ยวกับผลกระทบของการปฏิรูปประเภทต่างๆ เหล่านี้ ดังนั้นการปฏิรูป ทำให้กลยุทธ์ประเภทการแข่งขันมากขึ้น (เช่น โมเดลการวางตำแหน่งเชิงกลยุทธ์

ของ มีประโยชน์มากขึ้นในองค์กรบางประเภท อาจส่งผลกระทบในทางลบต่อการทำงานร่วมกันระหว่างองค์กรบริการสาธารณะต่างๆ สุดท้าย แม้ว่าทฤษฎีเหล่านี้จะนำไปใช้ได้ดีกว่าในองค์กรที่อิงตาม เหล่านี้ สิ่งสำคัญคือต้องสังเกตว่าพวกเขายังมีลักษณะเฉพาะขององค์กรสาธารณะบางอย่างที่ทำให้พวกเขารับผิดชอบในการปฏิบัติตามคำสั่งที่ประกาศไว้และรับผิดชอบต่อสาธารณะและตัวแทนของพวกเขาด้วย ดังนั้นการวิจัยยังไม่ใช่เป้าหมายหลักของพวกเขา

เอกสารอ้างอิง (Reference)

- เทพศักดิ์ บุญยรัตพันธุ์. (2017). Strategic Management by Balance Scorecard Tool and Application in Thai Public Sector. *Modern Management Journal*. 15(1), 11-22.
- จิตาภา เร่งมีศรีสุข. (2556). ยุทธศาสตร์การพัฒนาจริยธรรมมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคกลาง. วิทยานิพนธ์ปริญญาพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย,
- ชัยนรินทร์ ไชยวัฒน์วี. (2560). การทำงานเป็นทีม ความไว้วางใจในองค์กร อิสระในการทำงาน การให้อำนาจในการตัดสินใจ และการฝึกอบรมพนักงานที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการทำงานของพนักงานเอกชนในกรุงเทพมหานคร. การค้นคว้าอิสระ (บธ.ม.) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ,
- ธีรินทร์ เกตุวิชิต และคณะ. (2018). ปัจจัยของผู้ประกอบการ การสนับสนุนของภาครัฐ ประสิทธิภาพการบริหารจัดการระบบ และการแข่งขันที่มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา*. 13(1), 151-159
- มานพ ชลพานิชกุล. (2563). รูปแบบการพัฒนาความสุขเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงาน ตามหลักองค์กรแห่งความสุข ในนิคมอุตสาหกรรมสินสาคร จังหวัดสมุทรสาคร. *วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร*. 8(3), 954-967
- ยิ่งสุขวัฒนาข (2012) การเปรียบเทียบแบบจำลองการจัดการความรู้ระหว่างองค์กรภาครัฐและเอกชน. *Journal of Information Science*. 30(1), 57.
- ศาล ฉัตรทอง. (2561). บริบทภาครัฐไทยกับการก้าวเข้าสู่องค์กรแห่งนวัตกรรม. *Journal of Information*. 17(1) 25-35
- ศิริภัทร์ธาดายุ. (2019). The Cooperation between Public and Private Sectors for Social Responsibility in Healthy Organization of Thai SMEs. *Research and Development Journal Suan Sunandha Rajabhat University*. 7(2), 69.
- สุภัทร ชูประดิษฐ์, และ คณะ. (2562). แนวคิดการสร้างภาคีหุ้นส่วนระหว่างภาครัฐกับเอกชนเพื่อยกระดับการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. *วารสารสถาบันเทคโนโลยี สุวรรณภูมิ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*. 5(1), 470-473

- อนันต์ โพธิกุล. (2557). การบริหารจัดการคุณภาพในภาครัฐ. *Academic Journal Bangkokthonburi University*. 2(2), 9-23
- Armstrong, J. S., & Overton, T. S. (1977). Estimating nonresponse bias in mail surveys. *Journal of Marketing Research*. 14(3), 396-402.
- Calnan, M.C & Douglass, T. (2020). Hopes, hesitancy and the risky business of vaccine development, *Health. Risk & Society*. 22:5-6, 291-304.
- Chamnina, E. (2020). Public Sector Capabilities and Tourism Management Under the Coronavirus Infectious Disease (Covid-19) Situation. *Journal of Social Science and Buddhistic Anthropology*. 5(11), 420-433.
- Hall, R., & Hitch, C. (1939). *Price Theory and Business Behaviour*. *Oxford Economic Papers*, (2), 12-45. Retrieved June 30, 2021, from <http://www.jstor.org/stable/2663449>
- Hughes, O. E. (1998). *Public Management and Administration: An Introduction*. (2nd ed.). New York: St. Martin's Press, Inc.
- Krueathep, W.R (2004) Local Government Initiatives in Thailand: Cases and Lessons Learned. *Asia Pacific Journal of Public Administration*. 26(2), 217-239.
- Mahamud, Et al (2021) New Normal Mindset in Human Resources Strategies of Entrepreneurs for Sustainability in Thailand. *Turkish Journal of Computer and Mathematics Education*. 12(11), 4565-4575
- Mahamud., T. Tanphan., I.N & Suksaskawin., P. (2018). Human Resource Management Model of Small and Medium Enterprises(SME's) in Singapore. *Kasem Bundit Journal*. 19(Special), 89-118
- Perry และ Rainey (1988) The public-private distinction in organization theory: A critique and research strategy. *Academy of Management Review*. 13(4), 182-201.
- Perry, J., Rainey, H. (1988). The public-private distinction in organization theory: A critique and research strategy. *Academy of Management Review*. 13(2), 182-201.
- Suwannaphuma, S. (2020). The Project Management and Government Development. *Academic Journal of Mahamakut Buddhist University Roi Et Campus*. 10(1), 891-903.
- Tongzon, J. & Cheong, L.K (2014) The challenges of developing a competitive logistics industry in ASEAN countries. *International Journal of Logistics Research and Applications*. 17(4), 323-338.

